

ПРАЗНИКЪТ „МАЙСКАТА БОГОРОДИЦА“

интервю с Уилям Серсанти

Уилям Серсанти е турист и защитник на околната среда, висшист, специалист по организация на маркетинга и интегрирания туризъм, обучаван в областта на опазването на горите и природата. Той обича екотуризма, разходките в гората, познатата среда на малките села, народните обичаи, ароматите на оригиналните продукти. Занимава се и с етнофолклорни изследвания в община Свети Оресте, родния му град, като си сътрудничи с представители на Интердисциплинарната група за изследване на традиционната култура на Горен Лацио.

Бихте ли представили накратко Свети Оресте, вашето село, и да опишете връзката му с Празника „Майска Богородица“?

Свети Оресте се намира на 40 км северно от Рим на билото на планината Сорат, известно със своята форма и изолираното си положение. Планината се издига в средата на равнината на река Тибър. Следователно градът се радва на уникална позиция в долината, характеризираща се с разнообразен пейзаж на фона на Сабинските планини в далечината. Аз съм Уилям Серсанти, голям любител на историята на моята страна, където работя и като екскурзовод и защитник на околната среда. През 2020 г. Общинската администрация и Про Локо ми дадоха символичното звание „Посланик на културата на Санторестезе“ именно защото винаги съм искал да го направя известен дори извън територията. По отношение на връзката ми с Празника „Майската Богородица“ (Мадона ди Маджо), въпреки че не съм активна част от комисията (въпреки че само веднъж участвах в палене на тръстиките), аз го изживявам интензивно, с уважение и възхищение. И преди всичко се опитвам да говоря за това при всеки полезен повод, за да гарантирам, че възможно най-много хора го разберат.

Бихте ли казали накратко от какво се състои празника „Майската Богородица“?

Всяка година, в последната неделя на май, от 1814 г. насам, празникът на „Мадона ди Маджо“ се чества като най-важната и сърдечна годишнина в града. За случая историческият център е украсен с пищна украса с цветя (не трябва да се пропуска тази на главния олтар на Колегиалната църква Сан Лоренцо Мартире), триумфални арки и цветни балони. Освен това, има много културни инициативи, които са следствие от събитието. Празникът завършва вечерта с транспортиране на историческата „машина“

от носачи на раменете им, с незабравимото оброчно шествие с факли на планината Сорат и с великолепа фойерверки. Това е уникална по рода си церемония, в която вярата, фолклорът, чувството за принадлежност и традицията се събират и свързват неразривно, създавайки атмосфера на чудо.

Кой участва в подготовката и празника?

Голяма част от населението се включва в подготовката на празника и различните дейности се координират от Комитет от доброволци, съставен от хора от всички възрасти.

Колко време отнема подготовката и самия празник?

Започва се през зимните месеци (януари, февруари), когато някои мъже се събират периодично, за да отрежат тръстиката, която през пролетните месеци (март, април, май) ще се оставя да изсъхне, след което се събира в специални „снопове“ и подходящо позиционирана върху тази част от планината Сорат, която е обърната към Свети Оресте, за да бъде запалена вечерта на празника. Други мъже, през последния месец, продължават това, което се нарича "a cerca da Madonna", нещо като странстваща процесия, която обикаля кварталите на историческия център, с цел набиране на средства. И като стана дума за набиране на средства, жените не са по-малко активни. Те готвят сладкиши и различни деликатеси, които се продават в неделята преди важната годишнина.

Как се чувствате след това участие и самото угощение?

Участието и самият празник оставят страхотно чувство за принадлежност, както и гордост и емоция. Това е причината, поради която много хора от Свети Оресте, които по различни причини са принудени да живеят другаде през годината, се връщат в своя град специално, за да дишат въздуха на празника, този въздух, който ободрява и тонизира културните корени на всеки гражданин от Сорат. Без сянка на съмнение, тази годишнина представлява символа на идентичността, на същността на Свети Оресте.

Как поддържате тази традиция жива?

Единственият начин да запазим тази традиция жива е да оставим най-младите хора да живеят и да я опознаят (в най-широкия смисъл на думата), за да могат да оценят нейните присъщи ценности и да разберат нейното значение, нейната същност. И в това трябва да кажа, че членовете на комисията са много добри, тъй като възрастните хора често се опитват да приобщат своите деца и внуци, като предават традицията от поколение на поколение.

Бихте ли предложили начин да стане този празник още по-известен?

По отношение на осигуряването на по-голяма видимост на празника, в днешно време това със сигурност е постижим резултат. Бих се съсредоточил предимно върху телематичната промоция, която позволява да се стигне навсякъде.